

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

navrhovatel: **V. H.**
bytem S. 12

proti
odpůrci: **Městský úřad Náměšť nad Oslavou**
sídlem Masarykovo nám. 104, Náměšť nad Oslavou

za účasti: Lesy České republiky, s.p.
sídlem Přemyslova 19, Hradec Králové

o návrhu na zrušení opatření obecné povahy vydaného odpůrcem dne 16.3.2018 pod č.j. MNnO 1090/18/ŽPŽ/Sed, sp.zn. S-MNnO 202/18/ŽPŽ/Sed,

takto:

- I. Opatření obecné povahy vydané Městským úřadem Náměšť nad Oslavou dne 16.3.2018 pod č.j. MNnO 1090/18/ŽPŽ/Sed, sp.zn. S-MNnO 202/18/ŽPŽ/Sed, **s e r u š í** dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

- II. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovateli náklady řízení ve výši 5000 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Odpůrce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- IV. Osoba zúčastněná na řízení **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Navrhovatel podal ke zdejšímu soudu návrh na zrušení opatření obecné povahy vydaného odpůrcem dne 16.3.2018 pod č.j. MNnO 1090/18/ŽPŽ/Sed, sp.zn. S-MNnO 202/18/ŽPŽ/Sed, kterým byl omezen vstup do honitby Obory Kralice tak, že v době do 1.1. do 30.6. a od 1.9. do 31.12. je zákaz vstupu do celé obory a v době od 1.7. do 31.8. je možný vstup a pohyb osob po lesní asfaltové cestě na trase Kralice nad Oslavou - Náměšť nad Oslavou - Otradice.

II. Shrnutí obsahu návrhu

2. Navrhovatel uvádí, že žije nedaleko Náměště nad Oslavou a k Oboře Kralice má historicky vybudovaný vztah, jelikož oboru dlouhodobě navštěvoval. Téměř celoročním zákazem vstupu do obory se tak cítí být zasažen ve svých právech. Má za to, že takové omezení je nepřiměřené a rozporné s § 9 odst. 3 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, i s § 63 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny.
3. Navrhovatel poukazuje také na to, že obora má téměř 282 hektarů a že stezka, která je dlouhodobě místními užívána, vede po severním okraji obory a zvěř tak má dostatek prostoru, aby se lidem vyhnula. Odůvodnění opatření obecné povahy považuje navrhovatel také za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů.
4. Ze shora uvedených důvodů se navrhovatel domáhá zrušení opatření obecné povahy. Na svém procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí obsahu stanoviska odpůrce a osoby na řízení zúčastněné

5. Odpůrce s návrhem nesouhlasí. Uvádí, že vstup do obory byl dlouhodobě omezen; již od roku 1991 je vstup zakázán od 1.9. do 30.6. Omezení vstupu v takovém rozsahu považuje odpůrce za přiměřené s ohledem na ochranu života a zdraví návštěvníků obory i zvířat. Odpůrce tedy navrhuje zamítnutí návrhu. Na svém procesním postoji setrval během celého řízení před zdejším soudem.
6. Obdobně se vyjádřila i osoba na řízení zúčastněná, která opatření obecné povahy považuje za zákonné a přiměřené.

IV. Posouzení věci

7. Zdejší soud byl při rozhodování vázán rozsahem a důvody návrhu (§ 101d odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“).
8. Zdejší soud shledal, že opatření obecné povahy bylo vydáno orgánem, který k tomu měl pravomoc, a že návrh byl podán osobou k tomu oprávněnou v zákonem stanovené lhůtě.
9. Navrhovatel předně namítal nepřezkoumatelnost opatření obecné povahy pro nedostatek důvodů.
10. Podle § 173 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, musí opatření obecné povahy obsahovat odůvodnění. Jeho specifický obsah je blíže určován řadou ustanovení. Z § 68 odst. 3 správního řádu užitého přiměřeně podle § 174 odst. 1 správního řádu je zřejmé, že v odůvodnění nesmí zejména chybět esenciální obsahové náležitosti odůvodnění běžného správního rozhodnutí (mj. důvody výroků, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů).
11. Obecná aplikovatelnost § 68 odst. 3 správního řádu ostatně plyne i z judikatury Nejvyššího správního soudu. V rozsudku ze dne 16.12.2008, č.j. 1Ao 3/2008 – 136, je jednoznačně uvedeno, že „i v odůvodnění opatření obecné povahy je nutno uvést důvody výroku, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů (§ 68 odst. 3 a § 174 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Nedostatek rozhodovacích důvodů způsobuje jeho nepřezkoumatelnost.“
12. Zdejší soud tedy vážil, zda má výrok napadeného opatření obecné povahy dostatečnou oporu v odůvodnění. Odůvodnění totiž musí obsahovat jasnou a srozumitelnou odpověď na to, proč je výrok opatření obecné povahy právě takový, jaký je. V daném případě tedy musí být z odůvodnění opatření obecné povahy zřejmé, proč je vstup do obory umožněn toliko v době letních prázdnin, a to pouze po stanovené lesní asfaltové cestě.
13. Z odůvodnění opatření obecné povahy vyplynulo, že toto omezení vstupu bylo odůvodněno „kladením a odchovem mláďat zvěře, celoročním prováděním lovů, bezpečností návštěvníků obory (při říji zvěře a lovu zvěře) a ochranou výkonu práva myslivosti (cílevědomý chov, lov, přivlastňování ulovené nebo nalezené uhynulé zvěř, jejich vývojových stádií a shozů paroží)“. Dále je v odůvodnění uvedeno, že obora je převážně tvořena porosty ve věku 150 a více let, kde nejsou mlaziny ani mladé kultury, kde by se mohla zvěř skrýt. Pohyb osob v porostech tak může způsobovat stres zvěře. Ta si s tím dokáže poradit přesunem do jiné části obory, avšak v době, kdy jsou kladena mláďata, je pohyb zvěře omezen. Rovněž mohou neznalí návštěvníci ohrozit zdánlivě opuštěná mláďata, která se budou snažit zachránit. Lov probíhá v oboře celoročně a volný pohyb tak je pro návštěvníky nebezpečný. Od září do poloviny listopadu probíhá říje a pohyb návštěvníků po oboře je tak nebezpečný i z tohoto důvodu. V jarních měsících pak podle odůvodnění zvěř shazuje paroží a je nezbytné chránit výkon práva myslivosti.
14. Z uvedeného tak soudu plyne jasné odůvodnění zákazu vstupu do obory v období říje (tj. od září do poloviny listopadu). Rovněž je odůvodněno, proč má být vstup do obory omezen v době kladení mláďat. Není však zřejmé, které měsíce toto období pokrývá. Pokud by soud vyšel z toho, že je obecně známou skutečností, že většina volně žijících druhů zvěře klade svá mláďata v jarních měsících (zhruba duben až červen), lze považovat

zákaz vstupu do obory v tomto období za dostatečně odůvodněný. Pokud ale jde o ostatní měsíce v roce (druhá polovina listopadu až březen), tak tu je zákaz vstupu odůvodněn toliko celoročně probíhajícím lovem a ochranou výkonu práva myslivosti. Zároveň není nijak vysvětleno, proč tytéž důvody nevedou k úplnému zákazu vstupu do obory v období letních prázdnin. Jinak řečeno, v odůvodnění opatření obecné povahy nelze nalézt vysvětlení, proč je bezpečnost návštěvníků před celoročně lovícími lovci třeba chránit v zimě a na podzim a nikoli v létě. Byť zdejší soud sdílí názor odpůrce, že nekontrolované a neomezené využívání přírody může vést k jejímu vážnému poškození, je nezbytné, aby jakékoli omezení bylo prováděno v souladu se zákonem a bylo řádně odůvodněno.

15. Z napadeného opatření obecné povahy tedy není zřejmé, proč je umožněn omezený vstup do obory v období letních prázdnin, zatímco od druhé poloviny listopadu až do března nikoli. Opatření obecné povahy je tak v této části nepřezkoumatelné.
16. Aniž by se zdejší soud mohl zabývat otázkou přiměřenosti omezení vstupu do obory (neboť k tomu nemá pro nedostatečné uvedení důvodů prostor), považuje za nezbytné uvést, že pokud by ochrana práva myslivosti a bezpečnost návštěvníků z důvodu celoročně probíhajícího lovu byly dostatečnými důvody pro zákaz vstupu do obory, jistě by nebylo třeba odůvodňovat zákaz vstupu do obory na jaře kladením mláďat a na podzim říjí. Byť § 9 odst. 3 zákona o myslivosti umožňuje nařídit zákaz vstupu do honitby nebo její části mj. v době provádění lovů, jedná se o opatření mimořádné. To plyne již z formulace citovaného ustanovení („*Na žádost uživatele honitby může orgán státní správy myslivosti, zejména v době hnízdění, kladení a odchovu mláďat nebo provádění lovů, nařídit přiměřené omezení nebo i zákaz vstupu do honitby nebo jejích částí, omezení jízdy koňmi a tažnými psy a omezení jiných sportovních nebo zájmových činností.*“), které zákaz vstupu zmiňuje jako krajní možnost, u níž se nepochybně předpokládá určité časové omezení. Byl-li by takřka celoroční zákaz vstupu do obory odůvodněn toliko lovem či ochranou práva myslivosti, jistě by se nejednalo se o omezení přiměřené a nebylo by tak v souladu s § 9 odst. 3 zákona o myslivosti ani s judikaturou Nejvyššího správního soudu, který jednoznačně v rozsudku ze dne 27.9.2018, č.j. 2 As 112/2017-43, zdůraznil, že takové opatření musí odpovídat objektivně existujícím poměrům a potřebám dané lokality a musí zasahovat „*do práv veřejnosti nejmírnějším rozumně dostupným způsobem vedoucím k dosažení zákonem stanoveného, a jen takového, účelu*“.
17. Závěrem soud považuje za potřebné zmínit také to, že je nepodstatné, z jakého důvodu navrhovatel svůj návrh fakticky podává, i to, zda na podporu zrušení opatření obecné povahy organizoval petici či nikoli. Rovněž v této fázi přezkumu není podstatné, zda byl vstup do obory omezen již v minulosti či nikoli (proto nebylo třeba provádět dokazování fotografií cedule zakazující vstup a rozhodnutím okresního úřadu; obě listiny jsou navíc součástí správního spisu).
18. Zdejší soud tedy shledal podaný návrh důvodným, neboť zjistil závažné vady v postupu odpůrce při vydávání opatření obecné povahy, které způsobují jeho nepřezkoumatelnost. Vzhledem k tomu soud napadené opatření obecné povahy bez jednání zrušil podle s § 101b odst. 4, § 76 odst. 1 písm. a) a § 101d odst. 2 s.r.s. dnem vyhlášení tohoto rozsudku.

V. Náklady řízení

19. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Odpůrce ve věci úspěšný nebyl, neboť napadené opatření obecné povahy bylo zrušeno, a proto právo na náhradu nákladů řízení nemá. Úspěšnému navrhovateli naopak přísluší náhrada nákladů řízení. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že navrhovateli vznikly náklady ve výši 5000 Kč za zaplacený soudní poplatek. Tuto částku je tedy odpůrce povinen zaplatit ve stanovené lhůtě.
20. Podle § 60 odst. 5 s.ř.s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. V daném případě soud neuložil osobě na řízení zúčastněné žádnou povinnost a ani neshledal existenci důvodů zvláštního zřetele hodných, a proto rozhodl tak, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 5.6.2019

David Raus v.r.
předseda senátu